

Številka IPP: 007-734/2015

Ljubljana, 2. 11. 2015

EVA: 2015-1611-0138

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank

1. Predlog sklepa vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne pod točko ... sprejela sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank (EVA: 2015-1611-0138) in ga na podlagi prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.

Mag. Darko Krašovec
GENERALNI SEKRETAR VLADE

Priloga:

- predlog zakona

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za finance
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov

V skladu s 143. členom Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem postopku. Sprejetje predloga zakona je nujno, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države, ki bi lahko nastale, če zakon ne bo sprejet v čim krajšem času oziroma najpozneje do 1. 12. 2015.

Predlog zakona vzpostavlja mehanizem financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje, ki se financira s prispevki bančnega sektorja in bo zagotavljal financiranje morebitnih ukrepov reševanja sistemsko pomembnih bank v težavah. Natančneje, predlog zakona zagotavlja pravno podlago za določitev in vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje ter pravno podlago za zbiranje letnih predhodnih ter izrednih naknadnih prispevkov bank, ki jih na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje določi neposredno enotni odbor za reševanje.

Zagotovitev mehanizma financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje je tako pomembno zagotovilo, da bo bančni sektor kot celota za namene morebitnega reševanja sistemsko pomembnih bank v prihodnje prispeval potrebna sredstva, preden bi se za te namene uporabila sredstva državnega proračuna. S tem je predlog zakona pomembno zagotovilo za načrtovano izvajanje proračuna Republike Slovenije, brez morebitnih novih izrednih obremenitev iz naslova reševanja bank. Zato je sprejem zakona po nujnem postopku nujen. Z vzpostavitvijo mehanizma financiranja reševanja na državni ravni se bo okrepil nadzor nad poslovanjem bank in njihova odpornost na morebitne zaostrene pogoje poslovanja, s čimer se bo okrepila tudi stabilnost gospodarstva.

S prejetjem zakona se bodo preprečile težko popravljive posledice za delovanje države, saj se z zakonom vzpostavlja mehanizem financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje, s čimer se zagotavlja varen in na zaostrene okoliščine poslovanja odporen finančni sistem.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem
- Janja Jereb, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet
- mag. Robert Petek, sekretar v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

Predlog zakona je bil pripravljen na Ministrstvu za finance.

4 Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- Irena Sodin, državna sekretarka
- mag. Mateja Vrničar, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem
- Janja Jereb, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet
- mag. Robert Petek, sekretar v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet

5. Kratek povzetek gradiva

Za zagotovitev polne operativnosti bančne unije je za izpolnitev obveznosti Republike Slovenije v zvezi z delovanjem bančne unije pglavitno, da se zagotovi pravna podlaga za vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje. Direktiva o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (BRRD) namreč določa obveznost, da članice EU na državni ravni vzpostavijo shemo financiranja za zagotavljanje sredstev za reševanje bank, posebni medvladni sporazum, ki ga je ratificirala tudi Republika Slovenija, pa, da bodo prispevki, ki jih članice EU v skladu z BRRD zberejo v letu 2015, v enotni sklad za reševanje preneseni najpozneje do

31. januarja 2016.

Poglavitni namen predloga zakona je zato v zagotovitvi pravne podlage za vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje. V prehodnem obdobju do uveljavitve zakona, ki bo prenesel direktivo BRRD v slovenski pravni red, bo predlog zakona vzpostavil tudi pravno podlago za zbiranje letnih predhodnih ter izrednih naknadnih prispevkov bank, ki jih na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje določi neposredno enotni odbor za reševanje.

Predlog zakona dodatno daje tudi pravno podlago za prehodno financiranje enotnega sklada za reševanje, in sicer naj bi se v primeru nezadostnih sredstev kot zadnji možni ukrep uporabil sistem premostitvenega financiranja, ob doslednem upoštevanju pravil o državnih pomočeh. V prehodnem obdobju bi bilo tako premostitveno financiranje lahko dostopno tudi iz državnih virov, ki bodo kriti s prihodnjimi bančnimi obveznimi prispevki v enotni sklad za reševanje, zato predlog zakona omogoča tudi odobritev posojila s strani Republike Slovenije.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumenta razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40 000 EUR

Predlagano gradivo ima finančne posledice za državni proračun, saj se z njim določi tudi pravna podlaga za morebitno prehodno financiranje enotnega sklada za reševanje, kjer v primeru nezadostnih sredstev za reševanje bank dodatna sredstva zagotovijo države v sorazmernem deležu. Predvidoma se bo premostitveno financiranje s strani držav članic bančne unije zagotavljalo z odobritvijo posojila v obsegu, ki ga bo določil enotni odbor za reševanje. Novela zakona obveznost morebitnega premostitvenega financiranja omejuje na največ 83,6 milijona EUR, kolikor znaša ocena za Slovenijo, ki jo je v novembru 2014 pripravila Evropska komisija.

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t+1	
SKUPAJ:				

OBRAZLOŽITEV:

Predlagano gradivo nima finančnih posledic za državni proračun.

1. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in/ali občinskih proračunov
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih/projektih sprejetih proračunov

- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (ostali viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov

2. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

- II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navede se proračunski uporabnik, ki financira projekt oz. ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b.). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral nov projekt oziroma ukrep;
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral nov projekt oziroma ukrep je treba izpolniti tudi točko II.b., saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oz. veljavni projekti in ukrepi.

- II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

- II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a. in II.b., je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna./

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40 000 EUR

8. Predstavitev sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja

DA

Datum objave: 14. 10. 2015

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- **predstavniki strokovne javnosti,**
- občine in združenja občin oziroma navedba, da jih gradivo ne zadeva.

Prejeti predlogi so bili pretežno upoštevani.

Bistvena nerešena vprašanja:

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o, kar je razvidno v predlogu predpisa. /

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti	DA
10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade	NE
dr. Dušan MRAMOR minister	
Priloge: <ul style="list-style-type: none"> – predlog sklepa Vlade Republike Slovenije – predlog zakona – mnenje Službe za zakonodajo 	

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne pod točko ... sprejela

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank (EVA: 2015-1611-0138) in ga na podlagi prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.

Mag. Darko Krašovec
GENERALNI SEKRETAR VLADE

Številka:
Ljubljana,

Priloge:

- predlog zakona

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije
- Ministrstvo za finance
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

EVA: 2015-1611-0138

**ZAKON O DOPOLNITVAH ZAKONA O ORGANU IN SKLADU ZA REŠEVANJE BANK –
PREDLOG ZA OBRAVNAVO**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

A) Ureditev reševanja bank v Evropski uniji

Evropska unija je v preteklih letih sprejela več pravnih aktov, ki so bistveni za vzpostavitev notranjega trga na področju finančnih storitev ter za zagotovitev finančne stabilnosti evroobmočja in celotne Unije, pa tudi za proces za poglobljeno ekonomsko in monetarno unijo.

Bančna unija, ki jo je Evropska komisija predlagala sredi leta 2012, je del celostnega finančnega okvira ter odziv na večplastno finančno in gospodarsko krizo. Članice evrskega območja so vanjo vključene samodejno, druge države članice pa se ji lahko pridružijo. Bančna unija temelji na treh stebrih, in sicer na: (i) enotnem mehanizmu nadzora (*ang. Single Supervisory Mechanism – SSM*), (ii) enotnem mehanizmu za reševanje (*ang. Single Resolution Mechanism – SRM*) in (iii) z njima povezanimi ureditvami za financiranje, ki obsegajo enotni sklad za reševanje (*ang. Single Resolution Fund – SRF*), sisteme zajamčenih vlog (*ang. Deposit Guarantee Scheme – DGS*) in skupno varovalo (kreditno linijo). Ti trije stebri temeljijo na dveh horizontalnih svežnjih pravil, ki veljajo za vse države članice, in sicer gre za pravila glede kapitalskih zahtev za banke, vsebovanih v Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, ter v Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, ter določbah Direktive 2014/59/EU z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: direktiva BRRD).

Enotni mehanizem nadzora je bil vzpostavljen z Uredbo št. 1024/2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko, s katero je bila Evropska centralna banka (v nadaljnjem besedilu: ECB) pooblaščen, da skupaj z nacionalnimi pristojnimi organi nadzoruje kreditne institucije s sedežem v državah članicah, katerih valuta je evro, in drugih državah članicah, ki se odločijo za sklenitev dogovorov o tesnem sodelovanju z ECB za namene nadzora. V skladu z navedeno uredbo je ECB 4. 11. 2014 prevzela vlogo enotnega nadzornika v bančni uniji.

Namen enotnega mehanizma za reševanje, ki ga ureja Uredba (EU) št. 806/2014 z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje (v nadaljnjem besedilu: uredba SRM), je dopolnitev enotnega mehanizma nadzora. Glavni cilj enotnega mehanizma za reševanje je, da bi se za banke, v katerih se izvaja nadzor v okviru enotnega

nadzornega mehanizma in ki so se znašle v hudih težavah, njihovo reševanje učinkovito upravljalo z minimalnimi stroški za davkoplačevalce in realni sektor.

Enotni mehanizem za reševanje sestavljata organ za reševanje na ravni EU – enotni odbor za reševanje (*ang. Single Resolution Board – SRB*) in enotni sklad za reševanje, ki se financira iz bančnega sektorja (*ang. Single Resolution Fund – SRF*).

Uredba SRM zlasti vzpostavlja enotni sklad za reševanje in pogoje za njegovo uporabo. V direktivi BRRD in uredbi SRM so določena splošna merila za opredelitev določitve in izračuna predhodnih in naknadnih prispevkov institucij, potrebnih za financiranje sklada, ter obveznost držav članic, da te prispevke pobirajo na državni ravni.

Obveznost prenosa prispevkov, zbranih na državni ravni, v enotni sklad za reševanje ne izhaja iz prava Evropske unije. Takšna obveznost je vzpostavljena s Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (v nadaljnjem besedilu: sporazum), ki je bil sprejet na podlagi Zakona o ratifikaciji Sporazuma o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (Uradni list RS, št. 80/15). Sporazum določa pogoje, pod katerimi pogodbenice v skladu z lastnimi ustavnimi zahtevami soglašajo, da v enotni sklad za reševanje prenesejo prispevke, ki jih zberejo na državni ravni.

Članice evrskega območja in druge podpisnice sporazuma se v enotni sklad za reševanje bank zavezujejo nepreklicno prenesti prispevke, ki jih zberejo od institucij na svojem ozemlju v skladu s 66. in 67. členom uredbe SRM, ter v skladu z merili, določenimi v navedeni uredbi ter delegiranih in izvedbenih aktih, na katere se sklicujeta.

Enotni sklad za reševanje bo vzpostavljen postopoma v obdobju osmih let. Sprva bo sestavljen iz nacionalnih razdelkov, ki bodo v osemletnem prehodnem obdobju postopoma združeni. Ta „vzajemna uporaba“ vplačanih sredstev bo v prvem letu znašala 40 % in v drugem letu dodatnih 20 %, nato pa se bo v preostalih šestih letih stalno povečevala za enak znesek, dokler nacionalni razdelki z zaključkom prehodnega obdobja ne bodo prenehali obstajati.

V prehodnem obdobju se prispevki, zbrani na državni ravni, prenesejo v enotni sklad za reševanje tako, da se dodelijo v razdelke posameznih pogodbenic. Obseg posameznega nacionalnega razdelka predstavljajo prispevki, zbrani v skladu s 65. in 66. členom uredbe SRM ter na njima temelječimi delegiranimi in izvedbenimi akti.

Države pogodbenice morajo predhodne prispevke prenesti najpozneje do 30. junija v posameznem letu. Prvi prenos predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje bo izveden 30. junija 2016, če do takrat sporazum še ne bi začel veljati, pa najpozneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi. Prispevki, ki bodo zbrani v skladu s 94. in 95. členom direktive BRRD pred začetkom uporabe sporazuma, bodo prenesena v enotni sklad za reševanje najpozneje do 31. januarja 2016 oziroma v enem mesecu po uveljavitvi sporazuma, če do navedenega datuma še ne bi veljal.

Republika Slovenija direktive BRRD še ni prenesla v svoj pravni red, zato je v prehodnem obdobju treba zagotoviti pravno podlago za vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje. V prehodnem obdobju bo predlog zakona vzpostavil tudi pravno podlago za zbiranje letnih predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank, ki jih na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje določi neposredno enotni odbor za reševanje.

B) Splošno o ureditvi reševanja bank v Republiki Sloveniji:

V Republiki Sloveniji ureja področje bančništva Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2), ki je v pravni red prenesel Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES. S tem zakonom so v domači pravni red prenesene tudi določbe Direktive 2014/59/EU, ki se nanašajo na pripravo in zgodnje posredovanje.

Poleg navedenega zakona je za področje bančništva treba omeniti tudi Zakon o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (Uradni list RS, št. 105/12, 63/13 – ZS-K in 23/14 – ZDIJZ-C; v nadaljevanju: ZUKSB), ki je bil sprejet konec leta 2012 z namenom sanacije bančnega sektorja in je določil možne ukrepe, ki jih Vlada Republike Slovenije lahko sprejme za krepitev bank in posledično za izboljšanje stanja v celotnem finančnem sistemu. Ukrepi se nanašajo na dokapitalizacijo, odkup tveganih postavk in njihov prenos na Družbo za upravljanje terjatev bank, d. d. (v nadaljevanju: DUTB), in poročstva Republike Slovenije za obveznosti DUTB in namenske družbe kakor tudi za posojilo v skrajni sili.

Republika Slovenije je še pred sprejetjem ZBan-2 deloma že prenesla Direktivo 2014/59/EU v svoj pravni red z Zakonom o organu in skladu za reševanju bank (Uradni list RS, št. 97/14; v nadaljevanju: ZOSRB), katerega cilj je bil zagotoviti ustrezne instrumente za učinkovito obravnavanje bank v težavah. V ta namen je bil vzpostavljen sklad za reševanje bank kot posebni instrument za finančno stabilizacijo, Banka Slovenije pa je bila določena kot organ, ki izvaja pristojnosti organa za reševanje. Republika Slovenija namerava druge določbe Direktive 2014/59/EU v domači pravni red v celoti prenesti s posebnim zakonom o reševanju bank, vključno s postopki prenehanja banke in prenosom Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge.

Konec marca 2015 je tako na podlagi ZOSRB Banka Slovenije vzpostavila poseben sklad za reševanje bank. Sklad se financira s prispevki bank in hranilnic s sedežem v Republiki Sloveniji. Iz sredstev sklada se bo v prihodnje financiralo reševanje bank v okviru izrednih ukrepov, ki jih bankam lahko izreče Banka Slovenije. Po zakonu bo sklad prenehal delovati 31. decembra 2024.

Čeprav se s 1. 1. 2016 vzpostavlja enotni sklad za reševanje, ki bo pod določenimi pogoji omogočal financiranje ukrepov reševanja institucij v državah članicah evrskega območja (torej tudi bank s sedežem v Republiki Sloveniji), pa se na državni ravni ohranja tudi ureditev v ZOSRB, ki določa vzpostavitev in delovanje nacionalnega sklada za reševanje bank. Značilnosti in namen nacionalnega sklada za reševanje se bistveno razlikujeta od značilnosti in namena enotnega sklada za reševanje, zato morebitno prelivanje sredstev iz nacionalnega sklada v enotni sklad oziroma morebitna ukinitvev nacionalnega sklada zaradi vzpostavitve enotnega sklada nista utemeljena.

Prva ključna razlika je v značilnostih prispevkov oziroma vplačil: nacionalni sklad za reševanje je vzpostavljen za določeno obdobje 10 let kot investicijski sklad, v katerem so udeležene banke s svojimi lastniškimi deleži, ki se jim bodo po poteku ustanovitvenega obdobja vrnil. Naložbena politika nacionalnega sklada za reševanje teži k ohranjanju vrednosti investicij bank in ima torej za banke minimalne finančne učinke. Prispevki, ki jih bodo vplačale banke v enotni sklad za reševanje pa so nepovratni in pomenijo za banke takojšnji odhodek, lastnik sredstev enotnega sklada je enotni odbor za reševanje. Morebitno prelivanje sredstev iz nacionalnega sklada bi dejansko pomenilo odhodek za

banke v obliki zmanjšanja vrednosti njihovih investicij v nacionalnem skladu. Finančni učinek prelivanja bi bil torej za banke enak kot v primeru neposrednih vplačil bank v enotni sklad za reševanje.

Druga ključna razlika je v namenu uporabe sredstev, ki se vodijo v skladih. Sredstva nacionalnega sklada se namreč glede na ZOSRB ne smejo uporabiti za pokrivanje morebitnih izgub banke, ki se rešuje, lahko pa se uporabijo za neposredno dokapitalizacijo takšne banke. Po drugi strani se sredstva enotnega sklada za reševanje uporabijo primarno za pokrivanje izgub v okviru reševanja (pri ustanovitvi in prenosu na premostitveno banko oziroma drugega prevzemnika), ni pa jih dopustno uporabiti za neposredno dokapitalizacijo banke v postopku reševanja (razen izjemoma pri nadomeščanju določenega dela kvalificiranih obveznosti, ki so naknadno izključene iz ukrepa izbrisa ali konverzije kvalificiranih obveznosti). Enotni sklad za reševanje lahko financira tudi morebitne odškodnine delničarjem in upnikom iz naslova ukrepov reševanja. Pomembno je nadalje poudariti, da so sredstva nacionalnega sklada dejansko namenjena kot podpora postopkom neposredne dokapitalizacije bank in urejenega prenehanja bank, torej za namene, za katere ne bo mogoče uporabiti sredstev enotnega sklada za reševanje.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je zagotoviti ustrezne instrumente za učinkovito obravnavanje bank v težavah, in sicer zlasti vzpostavitev sheme financiranja reševanja bank v okviru enotnega sklada za reševanje, ki jo predvidevata Uredba (EU) št. 806/2014 in direktiva BRRD, s čimer se deloma zagotavlja tudi prenos te direktive v slovenski pravni red.

Cilj predloga zakona ni celotni prenos direktive, zato predlog zakona ne ureja določb glede izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema, prisilne likvidacije, zajamčenih vlog in stečaja banke, pač pa le vzpostavitev omenjenega instrumenta za reševanje, s katerima bi zmanjšali izpostavljenost davkoplačevalcev izgubam.

Z uvedbo pravne podlage za vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni reševalni sklad se bo zagotovila izpolnitev obveznosti Republike Slovenije v zvezi z delovanjem bančne unije in s tem tudi polna operativnost bančne unije.

Cilj predloga zakona je tudi zagotovitev prehodnega financiranja enotnega sklada za reševanje v prehodnem obdobju, ko bo enotni sklad za reševanje razdeljen na nacionalne razdelke in progresivno povzajemljen.

2.2 Načela

Najpomembnejša načela predloga zakona so:

- **načelo reševanja bank** je alternativa običajnim postopkom zaradi insolventnosti, ki zagotavlja sredstvo za prestrukturiranje ali prenehanje banke, ki propada in katere propad je zaskrbljujoč z vidika splošnega javnega interesa (grožnje finančni stabilnosti, neprekinjeno delovanje ključnih analog banke in/ali varnost pologov, sredstev strank in javnih sredstev);

- **načelo preprečevanja bančne krize in prekinitve povezanosti med državami in bančnim sektorjem ter zagotavljanja finančne stabilnosti**, ki se uresničuje z določitvijo sheme financiranja v okviru enotnega sklada za reševanje. Enotni sklad za reševanje je bistveni del, brez katerega enotni mehanizem za reševanje ne bi mogel delovati ustrezno. Če bi financiranje reševanja dolgoročno ostalo na državni ravni, se povezanost med državami in bančnim sektorjem ne bi povsem prekinila, investitorji pa bi še naprej določali pogoje izposojanja na podlagi sedeža bank, in ne na podlagi njihove kreditne sposobnosti. Enotni sklad za reševanje bo pomagal zagotoviti enotne upravne prakse na področju financiranja reševanja ter preprečil oblikovanje ovir za izvajanje temeljnih svoboščin ali izkrivljanje konkurence na enotnem trgu zaradi različnih nacionalnih praks. Enotni sklad za reševanje se bo financiral iz prispevkov bank, zbranih na državni ravni, in bo na ravni Evropske unije zbran v skladu z medvladnim sporazumom o prenosu in postopni vzajemnosti prispevkov, s čimer se bo povečala finančna stabilnost in omejila povezanost med ugotovljenim fiskalnim položajem posameznih držav članic ter stroški financiranja institucij in podjetij, ki delujejo v teh državah članicah. Da bi še dodatno prispevali k odpravi te povezanosti, odločitve, sprejete v okviru enotnega mehanizma za reševanje, ne bi smele vplivati na fiskalne obveznosti držav članic. V zvezi s tem bi bilo treba kot vplivanje na proračunsko suverenost in fiskalne obveznosti upoštevati samo izredno javno finančno podporo. Zlasti odločitve, pri katerih se zahteva uporaba enotnega sklada za reševanje ali sistema jamstva za vloge, se ne bi smele šteti kot vplivanje na proračunsko suverenost ali fiskalne obveznosti držav članic;
- **načelo enotnih pravil reševanja in enakih pogojev financiranja reševanja v vseh državah članicah** se uresničuje z zagotovitvijo sredstev za financiranje reševanja bank v okviru enotnega sklada za reševanje pod pogoji, ki so določeni v Uredbi (EU) št. 806/2014, in v skladu s tem zakonom. Zagotavljanje učinkovitih odločitev za reševanje propadajočih bank znotraj Evropske unije, vključno z uporabo sredstev, ki se zberejo na ravni Evropske unije, je bistveno za dokončno vzpostavitev notranjega trga za finančne storitve. Znotraj notranjega trga lahko propad bank v eni državi članici vpliva na stabilnost finančnih trgov celotne Evropske unije. Zagotavljanje učinkovitih in enotnih pravil reševanja in enakih pogojev financiranja reševanja v vseh državah članicah je v interesu ne le držav članic, v katerih te banke delujejo, ampak tudi vseh držav članic na splošno, in sicer kot sredstvo za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev in izboljšanje delovanja notranjega trga. Bančni sistemi na notranjem trgu so med seboj zelo povezani, skupine bank so mednarodne in aktive bank vsebujejo velik delež tujih sredstev. Brez enotnega mehanizma za reševanje bi imele krize bank v državah članicah, ki sodelujejo v enotnem mehanizmu nadzora, močnejši negativen sistemski učinek tudi v nesodelujočih državah članicah. Enotni mehanizem za reševanje, vključujoč enotni sklad za reševanje kot bistveni gradnik tega mehanizma, zagotavlja nevtralen pristop pri obravnavanju propadajočih bank in s tem povečuje stabilnost bank sodelujočih držav članic ter preprečuje prelivanje učinkov kriz v nesodelujoče države članice, s tem pa olajša delovanje notranjega trga kot celote;
- **načelo zagotavljanja finančne sposobnosti enotnega sklada za reševanje** se uresničuje z določitvijo premostitvenega financiranja za prehodno obdobje, ko bo enotni sklad za reševanje še razdeljen na nacionalne razdelke.

2.3 Poglavitne rešitve

Enotni sklad za reševanje je ključni del enotnega mehanizma za reševanje, ki naj bi zagotovil, da bi se reševanje bank, v katerih se izvaja nadzor v okviru enotnega nadzornega mehanizma in so se znašle v hudih težavah, učinkovito upravljalo z minimalnimi stroški za davkoplačevalce in realni sektor. Enotna uporaba enotnega sklopa pravil o reševanju, skupaj z dostopom centralnega organa do enotnega evropskega sklada za reševanje bank, naj bi ponovno vzpostavila ustrezno delovanje

bančnih trgov Unije, odpravila ovire pri uveljavljanju temeljnih svoboščin in preprečila znatno izkrivljanje konkurence vsaj v tistih državah članicah, ki si delijo nadzor nad kreditnimi institucijami na evropski ravni.

Uredba (EU) št. 806/2014 zlasti vzpostavlja enotni sklad za reševanje in pogoje za njegovo uporabo, zbiranje prispevkov na državni ravni pa je treba urediti tudi v nacionalnih zakonodajah.

S tem zakonom se tako določa mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 in Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (v nadaljevanju: sporazum).

Glavne rešitve, ki izhajajo iz uskladitve domačega pravnega reda z evropskimi pravili so tako:

- Banka Slovenije vzpostavi shemo financiranja reševanja bank v okviru enotnega sklada za reševanje tako, da zbira letne predhodne prispevke in izredne naknadne prispevke bank, ki jih na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 določi enotni odbor za reševanje;
- za leto 2015 Banka Slovenije zbere predhodni prispevek bank, ki skupno znaša 0,1 % vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji po stanju na dan 30. junij 2015, predhodni prispevek posamezne banke pa je določen na podlagi deleža, ki ga predstavljajo obveznosti te banke, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital te banke po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge pri tej banki glede na obveznosti vseh bank, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital bank po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge vseh bank; prispevek se prilagodi profilu tveganja banke v skladu z merili, določenimi v Delegirani uredbi (EU) št. 2015/63;
- Banka Slovenije naloži banki vplačilo z odločbo o vplačilu prispevka, ki je izvršljiva z dokončnostjo odločbe;
- Banka Slovenije odpre in vodi ločeni denarni račun za namene vplačila prispevkov bank za enotni sklad za reševanje;
- zbrane prispevke bank Banka Slovenije prenese v enotni sklad za reševanje v rokih in pod pogoji, določenimi v sporazumu;
- za zagotovitev premostitvenega financiranja enotnega sklada za reševanje v prehodnem obdobju osem let, ko je enotni sklad za reševanje še razdeljen na nacionalne razdelke, ki se postopoma pozvajemljajo, lahko država odobri enotnemu skladu za reševanje posojilo v obsegu, kot ga določi enotni reševalni odbor.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima finančne posledice za državni proračun, ki so trenutno ocenjene na 83,6 milijona evrov. Nastale bi v primeru, da bi prišlo do uporabe premostitvenega financiranja enotnega sklada za reševanje v prehodnem osemletnem obdobju. Države članice bi v tem primeru odobrile posojilo v obsegu, kot ga določi enotni reševalni odbor, ki ga bo enotni reševalni odbor v določenem roku vrnil, saj bodo v ta namen uporabljena sredstva, ki jih prispevajo banke. Za državni proračun bi torej v času odobritve posojila nastale finančne posledice v obliki odhodkov, v letu vračila posojila pa v obliki prihodkov.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev za obdobje, za katerega proračun še ni bil sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Zakon je prilagojen pravu Evropske unije, saj v domačo zakonodajo deloma prenaša Direktivo 2014/59/EU. Predlog zakona ni prenos Direktive 2014/59/EU v celoti, saj bo za njen celovit prenos pripravljen poseben zakon.

Predlog zakona tako prenaša le tisti del Direktive 2014/59/EU, ki se nanaša na vzpostavitev mehanizma financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje. V zvezi s tem Direktiva 2014/59/EU določa merila za določitev ter izračun predhodnih in naknadnih prispevkov ter državam članicam nalaga obveznost, da pobirajo predhodne prispevke na državni ravni.

5.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Republika Avstrija:

Republika Avstrija je med prvimi državami članicami Evropske unije sprejela ukrepe, ki jih predvideva Direktiva 2014/59/EU, saj je že v letu 2013 sprejela Zakon o reševanju in prestrukturiranju bank (nem. Bankeninterventions- und restrukturierungsgesetz – BIRG) za zagotavljanje finančne stabilnosti ob hkratnem minimiziranju tveganj za kritje bančnih izgub z davkoplačevskim denarjem.

Navedeni zakon ureja tudi shemo za financiranje reševanja bank, ki jo ustanovi organ za reševanje, to je Urad za nadzor finančnega trga (nem. Finanzmarktaufsicht – FMA). Za zagotavljanje finančnih sredstev Urad za nadzor finančnega trga določi in pobira prispevke od kreditnih institucij in podružnic z dovoljenjem v Republiki Avstriji.

Navedeni zakon tudi določa, da se prispevki določijo v takšni višini, da bodo sredstva v okviru sheme za financiranje reševanja, ki bodo zbrana do 31. 12. 2015, znašala vsaj 0,10 % vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Avstriji, medtem ko naj bi do 31. 12. 2024 znašala vsaj 1 % vseh zajamčenih vlog. Sredstva, ki bodo zbrana do 31. 12. 2015, bodo prenesena v enotni sklad za reševanje v rokih in pod pogoji, določenimi v Sporazumu o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje.

Zvezna Republika Nemčija:

V letu 2013 sprejet novi nemški bančni zakon je namenjen zaščiti pred tveganji in reševanju ter sanaciji bank in finančnih skupin. Določeno je, da morajo sistemsko pomembne banke pripraviti načrte reševanja in sanacije, s čimer je Nemčija deloma prehitela Direktivo 2014/59/EU.

Vlada je v juliju 2014 tudi že sprejela predlog zakona za prenos določb Direktive 2014/59/EU v domačo zakonodajo do 1. januarja 2015. Veljavni zakon tako med drugim določa, da se dajatve bank, ki so se zbirale v nemškem skladu za prestrukturiranje, nadomestijo z novo dajatvijo bank v skladu z Direktivo 2014/59/EU.

Slovaška republika:

Sistem zbiranja prispevkov bank za potrebe financiranja shem za reševanje bank v težavah temelji na zakonu, s katerim je bila direktiva BRRD prenesena v domači pravni red (Akt št. 371/2014 o kriznem upravljanju na finančnem trgu). Na Slovaškem je nacionalni reševalni organ neodvisen organ, ki je v sodelovanju z Ministrstvom za finance pooblaščen za izdajo pravno zavezujočih predpisov in priporočil ter smernic na področju opravljanja finančnih storitev. Zakon pooblašča nacionalni reševalni organ, da vsem kreditnim institucijam, ki na Slovaškem opravljajo finančne storitve, naloži plačilo določenega predhodnega prispevka in tudi plačilo naknadnega prispevka v primeru, da zbrana sredstva ne zadoščajo za reševanje banke v težavah. V skladu z navedenim zakonom in Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje je nacionalni reševalni organ tudi pooblaščen za prenos sredstev iz nacionalnega sklada v enotni sklad za reševanje.

Republika Italija:

Republika Italija je ena od 12 držav članic Evropske unije, ki še ni prenesla Direktive 2014/59/EU v domačo zakonodajo, načrtuje pa, da bo to storila do sredine novembra 2015. Prenos omenjene direktive bo izveden na podlagi posebnega zakona. Po predlogu bo v okviru Banke Italije ustanovljen eden ali več reševalnih skladov, v katera bodo redne in izredne prispevke vplačevale banke s sedežem v Republiki Italiji in podružnice bank tretjih držav, locirane v Republiki Italiji.

Ciljna raven sredstev, zbranih v enem ali več reševalnih skladih, mora najpozneje do 31. 12. 2024 znašati najmanj 1 % vsote zajamčenih depozitov, pri čemer se bodo prispevki plačevali na letni osnovi ob upoštevanju procikličnih vplivov na finančno stanje kreditnih institucij.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic za poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic za obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike:

Predlog zakona nima posledic na okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo:

Predlog zakona uvaja obveznost bank, da plačujejo predhodne in naknadne prispevke za potrebe financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje. Za leto 2015 je višina predhodnega prispevka znana, in sicer skupaj znaša 0,1 % vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Slovenije po stanju 30. 6. 2015, za naslednja leta pa bo višino letnega prispevka določal enotni odbor za reševanje, pri čemer je ciljna vrednost 1 % vsote vseh zajamčenih vlog v državah članicah, kar naj bi dosegli do 1. 1. 2024. S tem se tudi prekinja povezava z davkoplačevskim denarjem v primeru potreb po reševanju bank. Banke bodo sicer lahko povišane stroške prenesle na stranke ali delničarje z zniževanjem obrestnih mer za pologe, zviševanjem obrestnih mer za posojila in bančnih provizij ali zniževanjem donosov iz lastniškega kapitala. Vendar lahko konkurenca popolnoma zmanjša zmožnost bank, da prenašajo te stroške. Predvidene koristi predloga zakona za dolgoročno gospodarsko blaginjo z vidika zmanjšane verjetnosti za nastanek sistemske krize pa so bistveno višje od morebitnih povišanih stroškov bank.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju:

Predlog zakona nima posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa: /

a) Predstavitev sprejetega zakona:

- ciljnim skupinam (seminarji, delavnice),
- širši javnosti (mediji, javne predstavitve, spletne predstavitve).

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

- zagotovitev spremljanja izvajanja predpisa,
- organi, civilna družba,
- metode za spremljanje doseganja ciljev,
- merila za ugotavljanje doseganja ciljev,
- časovni okvir spremljanja za pripravo poročil,
- roki za pripravo poročil o izvajanju zakona, doseženih ciljih in nadaljnjih ukrepih.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Predlog zakona nima drugih pomembnih posledic.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- Irena Sodin, državna sekretarka
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka

- Metod Dragonja, državni sekretar
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem
- Janja Jereb, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet
- mag. Robert Petek, sekretar v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o organu in skladu za reševanje bank (Uradni list RS, št. 97/14) se za prvim odstavkom 1. člena doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) S tem zakonom se določa tudi mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov institucij s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 in Zakonom o ratifikaciji Sporazuma o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (Uradni list RS, št. 80/15).«

2. člen

V prvem odstavku 3. člena se na koncu 5. točke dodajo 6. do 11. točka, ki se glasijo:

»6. »Uredba (EU) št. 806/2014« je Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014).

7. »Delegirana uredba (EU) št. 2015/63« je Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L št. 11/44 z dne 17. 1. 2015).

8. »Sporazum« je Sporazum o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje, ki je bil sprejet na podlagi Zakona o ratifikaciji Sporazuma o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (Uradni list RS, št. 80/15).

9. »Enotni sklad za reševanje« je sklad, ustanovljen v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014.

10. »Enotni odbor za reševanje« je odbor, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 806/2014.

11. »Institucija« pomeni:

- banko, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, in
- investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ter je vključeno v konsolidirani nadzor nadrejene družbe, ki ga izvaja Evropska centralna banka v skladu s točko (g) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko.«

3. člen

Za 19. členom se doda novo poglavje »IV. a MEHANIZEM FINANCIRANJA REŠEVANJA V OKVIRU ENOTNEGA SKLADA ZA REŠEVANJE« in novi 19. a, 19. b, 19. c, 19. d, 19. e in 19. f člen, ki se glasijo:

»19. a člen
(vzpostavitev sheme financiranja reševanja)

- (1) Banka Slovenije vzpostavi shemo financiranja reševanja institucij v okviru enotnega sklada za reševanje in upravlja z zbranimi sredstvi.
- (2) Institucije zagotovijo sredstva za financiranje reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje pod pogoji, ki so določeni v 67. členu Uredbe (EU) št. 806/2014, in v skladu s tem zakonom.
- (3) Banka Slovenije odpre in vodi ločeni denarni račun za namene vplačila prispevkov institucij v enotni sklad za reševanje.

19. b člen
(viri za financiranje reševanja)

- (1) Banka Slovenije vzpostavi shemo za financiranje reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje tako, da zbira letne predhodne prispevke in izredne naknadne prispevke institucij, ki jih na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 določi enotni odbor za reševanje.
- (2) Banka Slovenije prispevke iz prejšnjega odstavka prenese v enotni sklad za reševanje v rokih in pod pogoji, določenimi v sporazumu.

19. c člen
(predhodni prispevek za leto 2015)

- (1) Banka Slovenije določi in zbere predhodni prispevek institucij za leto 2015.
- (2) Predhodni prispevek iz prejšnjega odstavka skupno znaša 0,1 % vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji po stanju na dan 30. junij 2015.
- (3) Banka Slovenije določi predhodni prispevek posamezne institucije za leto 2015 na podlagi deleža, ki ga predstavljajo obveznosti te institucije, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital te institucije po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge pri tej instituciji glede na obveznosti vseh institucij, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital institucij po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge vseh institucij.
- (4) Prispevek iz prejšnjega odstavka se prilagodi profilu tveganja institucije v skladu z merili, določenimi v Delegirani uredbi (EU) št. 2015/63.
- (5) Za izračun prispevka v skladu s tretjim in prejšnjim odstavkom se uporabijo podatki institucije po stanju na dan 31. december 2013.
- (6) Posamezna institucija vplača predhodni prispevek za leto 2015 v višini, ki ga je določila Banka Slovenije v skladu s tem členom, najpozneje do 31. 12. 2015.
- (7) Banka Slovenije predhodne prispevke za leto 2015 prenese v enotni sklad za reševanje v rokih in pod pogoji, določenimi v sporazumu.

19. d
(odločba o vplačilu prispevka)

(1) Banka Slovenije naloži instituciji vplačilo prispevka iz 19. b ali 19. c člena tega zakona z odločbo o vplačilu prispevka. Za postopek izdaje odločbe o vplačilu prispevka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o postopku odločanja Banke Slovenije v posamičnih zadevah, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(2) Banka Slovenije v odločbi o vplačilu prispevka opredeli račun iz tretjega odstavka 19. a člena tega zakona, na katerega institucije plačajo posamezne prispevke. Institucija mora prispevek vplačati v 8 dneh od vročitve odločbe.

(3) V postopku sodnega varstva zoper odločbo o vplačilu prispevka ni mogoče uveljavljati razlogov, ki so povezani z izračunom posameznega prispevka, ki ga je v okviru svojih pristojnosti na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 izdelal enotni odbor za reševanje, ampak lahko institucija te razloge uveljavlja v postopku sodnega varstva v skladu s 85. in 86. členom Uredbe (EU) št. 806/2014.

19. e člen
(izvršitev odločbe o vplačilu prispevka)

(1) Odločba o vplačilu prispevka je izvršljiva z dokončnostjo.

(2) Če institucija ne vplača prispevka na podlagi odločbe o vplačilu prispevka ali prispevka ne vplača v roku, ki je naveden v odločbi, Banka Slovenije po uradni dolžnosti predlaga prisilno izvršitev odločbe o vplačilu prispevka, ki jo opravi organ, pristojen za pobiranje davkov, po postopku za prisilno izvršitev davčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, če ni v tem členu določeno drugače.

(3) Davčni organ izda sklep o dovolitvi izvršbe na podlagi predloga Banke Slovenije za prisilno izvršitev odločbe o vplačilu prispevka najpozneje v roku 8 dni.

(4) Če je zoper sklep organa, pristojnega za pobiranje davkov, o dovolitvi izvršbe vložena pritožba, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, glede odložitve davčne izvršbe po uradni dolžnosti.

19. f člen
(premostitveno financiranje enotnega sklada za reševanje)

(1) Za zagotovitev premostitvenega financiranja enotnega sklada za reševanje lahko Republika Slovenija odobri enotnemu skladu za reševanje posojilo v obsegu, kot ga določi enotni reševalni odbor.

(2) Višina posojila iz prejšnjega odstavka lahko znaša največ 83.622.000 EUR.«

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE

K 1. členu

Novi drugi odstavek določa namen, zaradi katerega se dopolnjuje Zakon o organu in skladu za reševanje bank (Uradni list RS, št. 97/14; v nadaljnjem besedilu: ZOSRB), in sicer se s tem zakonom določa tudi mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje.

K 2. členu

Z dopolnitvijo 3. člena ZOSRB se določijo krajši izrazi za predpise in druge pojme, uporabljene v tem zakonu.

Z dopolnitvijo 3. člena ZOSRB se posebej opredeli tudi pojem »institucija«, saj ta za potrebe vzpostavitve mehanizma financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje zajema tako kreditne institucije s sedežem v državi članici (ne zajema pa podružnice banke tretje države) ter investicijska podjetja, ki so vključena v bančno skupino, pri kateri konsolidirani nadzor nadrejene družbe izvaja ECB (v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 o vzpostavitvi enotnega mehanizma nadzora). Tako je glede predhodnih in izrednih prispevkov za enotni sklad za reševanje v 70. in 71. členu Uredbe (EU) št. 806/2014 določeno, da prispevke nacionalni organi za reševanje zbirajo od institucij, ki so v 3. členu uredbe opredeljene kot kreditne institucije s sedežem v državi članici ali investicijska podjetja s sedežem v državi članici, kadar so ta vključena v konsolidirani nadzor banke ali njene nadrejene družbe, ki ga izvaja ECB v okviru svojih pristojnosti.

Poleg tega tudi Sporazum o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (v nadaljnjem besedilu: sporazum) v prvem odstavku 3. člena določa, da se pogodbenice skupaj zavezujejo, da bodo v sklad nepreklicno prenesle prispevke, ki jih poberejo od institucij z dovoljenjem na vsakem od njihovih ozemelj.

K 3. členu

S predlaganim členom se ZOSRB dopolni z novim poglavjem, ki celovito ureja mehanizem financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje. Enotni sklad za reševanje vzpostavlja 67. člen Uredbe (EU) št. 806/2014, medtem ko 68. člen Uredbe (EU) št. 806/2014 določa, da sodelujoče države članice vzpostavijo sheme financiranja v skladu s 100. členom Direktive 2014/59/EU in s to uredbo (Uredba (EU) št. 806/2014).

Z novim 19. a členom ZOSRB se najprej določi nosilec sheme financiranja reševanja, in sicer bo to Banka Slovenije, ki je po tem zakonu že določena, da izvaja naloge in pristojnosti organa za reševanje bank. Banka Slovenije bo tudi upravljala z zbranimi sredstvi, ki jih v skladu s tem zakonom zagotovijo institucije. Banka Slovenije bo podobno kot je to storila za upravljanje sklada, ki je bil ustanovljen z ZOSRB, odprla in vodila ločeni denarni račun za vplačila prispevkov institucij.

Nov 19. b člen določa vire za financiranje mehanizma reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje. Vir so letni predhodni in izredni naknadni prispevki institucij, ki jih bo na podlagi 69., 70. in 71. člena Uredbe (EU) št. 806/2014 določal enotni odbor za reševanje. Do konca prehodnega obdobja osmih let bodo razpoložljiva finančna sredstva enotnega sklada za reševanje znašala vsaj 1 % zneska zajamčenih vlog vseh institucij z dovoljenjem v vseh sodelujočih državah članicah. Posamezni prispevek vsake institucije se določi vsaj na letni osnovi (predhodni prispevek). Metodologija za izračun predhodnih prispevkov je podrobno določena v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/63 z dne

21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja. Uredba se uporablja neposredno, zato povzemanje določb uredbe ni dopustno.

Če razpoložljiva finančna sredstva enotnega sklada za reševanje ne bodo zadoščala za pokrivanje izgub, stroškov ali drugih odhodkov, ki nastanejo pri uporabi tega sklada za ukrepe za reševanje, se od institucij za potrebe kritja dodatnih zneskov zberejo izredni naknadni prispevki.

Banka Slovenije bo prispevke prenesla v enotni sklad za reševanje v rokih in pod pogoji, določenimi v sporazumu. Rok za prenos letnih predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov, ki jih določi enotni odbor za reševanje, je najpozneje do 30. junija v posameznem letu (drugi odstavek 3. člena sporazuma).

Novi 19. c člen ureja določitev predhodnega prispevka za leto 2015, ki ga vplačajo banke. Ker je ta prispevek po vsebini enak predhodnemu prispevku, ki ga ureja 19. b člen predloga novele ZOSRB, se tudi za ta prispevek uporablja pojem »predhodni«. Uporaba pojma »predhodni« namreč pomeni, da se ta prispevek določi, zbere in vplača v enotni sklad za reševanje vnaprej s ciljem, da se po preteku prehodnega obdobja zagotovi ciljna vrednost sredstev enotnega sklada za reševanje. V tem je tudi razlika od izrednega naknadnega prispevka, ki se vplača v primeru, da do tedaj zbrana sredstva ne zadoščajo za namene uporabe sredstev tega sklada.

V tretjem odstavku 3. člena sporazuma je določeno, da bodo prispevki, ki jih pogodbenice v skladu s 103. in 104. členom Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij zberejo pred dnevom začetka uporabe tega sporazuma, v enotni sklad za reševanje preneseni najpozneje do 31. januarja 2016 ali, če sporazum do takrat še ne bo začel veljati, najpozneje en mesec po dnevu začetka njegove veljavnosti. Skupna višina predhodnega prispevka institucij za leto 2015 je zato določena kot proporcionalna letna porazdelitev prispevkov s ciljem pravočasnega doseganja končne vrednosti sredstev enotnega sklada za reševanje, ki naj bi po poteku prehodnega obdobja osmih let (od 1. 1. 2016 do 1. 1. 2024) razpolagal s sredstvi v višini vsaj 1 % zneska zajamčenih vlog vseh institucij na ozemlju držav članic. Poleg tega Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij določa prehodno obdobje 2015 – 2024 za vzpostavitev končne vrednosti sredstev sklada, zato se v tem smislu za leto 2015 določi skupna višina predhodnega prispevka kot 0,1 % vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji po stanju na dan 30. junij 2015.

Predhodni prispevek posamezne banke v letu 2015 je odvisen od deleža, ki ga predstavljajo obveznosti te banke, zmanjšane za njene podrejene obveznosti, ki predstavljajo kapital, in zajamčene vloge, v vseh obveznostih vseh bank, zmanjšanih za podrejene obveznosti, ki predstavljajo kapital in zajamčene vloge. Poleg tega se bo prispevek posamezne banke prilagodil profilu tveganja banke v skladu z merili, določenimi v Delegirani uredbi (EU) št. 2015/63. Ta se bo ocenil na podlagi naslednjih štirih stebrov tveganja: (a) izpostavljenosti tveganju; (b) stabilnosti in raznolikosti virov financiranja; (c) pomena banke za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva; (d) dodatnih kazalnikov tveganja, ki jih bo lahko določila Banka Slovenije. Pristop k izračunu prispevkov za leto 2015 bo usklajen v okviru enotnega odbora za reševanje.

Za pravočasno zagotovitev sredstev iz naslova predhodnega prispevka za leto 2015 ter izvede prenos teh sredstev do 31. 1. 2016, kot je to določeno v tretjem odstavku 3. člena sporazuma, se v 19. c členu določi še, da morajo banke predhodni prispevek za leto 2015 vplačati najpozneje do 31. 12. 2015. Za izračun prispevka za leto 2015 se bodo uporabili podatki institucije po stanju na dan 31. december 2013.

Določba 19. c člena bi lahko bila umeščena tudi v prehodni člen predloga novele ZOSRB, vendar se umešča v materialni del predloga, ker ne gre za tipično prehodno določbo, saj bo višina prispevka za leto 2015 določena na drugačen način kot bodo določeni predhodni prispevki v vseh naslednjih letih.

Nadalje se 19. d ter 19. e člen vsebinsko navezujeta tudi na 19. c člen, zato bi morebitna umestitev 19. c člena med prehodne določbe predloga novele ZOSRB lahko povzročila nepreglednost oziroma bi jo bilo treba širiti še z vsebinami, ki so sedaj urejene v 19. d ter 19. e členu predloga novele ZOSRB.

Z novim 19. d členom se določi, da Banka Slovenije naloži instituciji vplačilo prispevkov po tem zakonu z odločbo o vplačilu prispevka. Za postopek za izdajo odločbe o vplačilu prispevka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, če ni v tem zakonu določeno drugače. Za učinkovito zagotovitev mehanizma financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje se s tem členom določi tudi, da v postopku sodnega varstva zoper odločbo o vplačilu prispevka ni mogoče uveljavljati razlogov, ki so povezani z izračunom posameznega prispevka, ampak lahko institucija te razloge uveljavlja v postopku sodnega varstva v skladu s 85. in 86. členom Uredbe (EU) št. 806/2014.

Tudi novi 19. e člen je namenjen zagotovitvi nemotenega financiranja enotnega sklada za reševanje. Odločba, ki jo bo Banka Slovenije izdala banki za vplačilo prispevka, bo namreč postala izvršljiva z dokončnostjo. Če banka ne bo vplačala prispevka ali prispevka ne vplača v roku, bo Banka Slovenije po uradni dolžnosti predlagala prisilno izvršitev odločbe o vplačilu prispevka.

Z novim 19. f členom pa se določa pravna podlaga za morebitno prehodno financiranje enotnega sklada za reševanje, ki ga v primeru nezadostnih sredstev enotnega sklada za reševanje kot zadnji možni ukrep lahko zagotovi država v sorazmernem deležu. Uredba (EU) št. 806/2014 sicer omogoča enotnemu skladu za reševanje, da pridobiva sredstva v okviru prostovoljnega izposojanja med shemami za financiranje reševanja (72. člen), s posojili in drugimi oblikami podpore na trgu (alternativna sredstva financiranja, 73. člen) ter s posojili in drugimi oblikami podpore, ki jih zagotovijo javne finančne sheme (dostop do finančnega instrumenta, 74. člen). Ker uredba ne določa podrobnejših pravil glede prehodnega financiranja iz javnih finančnih shem, je to področje prepuščeno urejanju v domači zakonodaji. Države članice bančne unije so se na svetu ECOFIN decembra 2013 dogovorile, da bi se v primeru nezadostnih sredstev kot zadnji možni ukrep uporabil sistem premostitvenega financiranja iz javnih sredstev, ob doslednem upoštevanju pravil o državnih pomočeh tako, da bodo države iz javnih sredstev lahko zagotovile potrebna posojila in druge oblike podpore v prehodnem osemletnem obdobju, ko bo enotni sklad za reševanje razdeljen na nacionalne razdelke in progresivno povzajemljen. Takšno premostitveno financiranje bi bilo lahko dostopno tudi iz tistih domačih virov, ki bodo kriti s prihodnjimi bančnimi obveznimi prispevki v enotni sklad za reševanje. V skladu s sporazumom mora biti prehodno financiranje operativno v času vzpostavitve enotnega sklada za reševanje, to je 1. januarja 2016.

Obseg posojila, namenjenega premostitvenem financiranju, temelji na predpostavki, da je ciljna vrednost enotnega sklada za reševanje 55 milijard EUR, maksimalni znesek, ki bi ga morala zagotoviti posamična država članica, pa bi določil enotni odbor za reševanje in bi na podlagi ocene prispevkov nacionalnih oddelkov, ki jih je Evropska komisija pripravila novembra 2014, za Slovenijo znašal približno 83,6 milijona EUR. Pravice uporabe navedenega zneska, ki bo namenjen morebitnemu premostitvenemu financiranju, bo Republika Slovenija zagotovila v okviru zakona, ki ureja izvrševanje proračuna.

K 4. členu

Predlog člena ureja začetek veljavnosti zakona.

Predlog zakona vzpostavlja mehanizem financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje, ki se financira s prispevki bančnega sektorja in bo zagotavljal financiranje morebitnih ukrepov reševanja sistemsko pomembnih bank v težavah. Natančneje, predlog zakona zagotavlja pravno podlago za določitev in vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje ter pravno podlago za zbiranje letnih predhodnih ter izrednih naknadnih prispevkov bank, ki jih na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje

kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje določi neposredno enotni odbor za reševanje.

Zagotovitev mehanizma financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje je tako pomembno zagotovilo, da bo bančni sektor kot celota za namene morebitnega reševanja sistemsko pomembnih bank v prihodnje prispeval potrebna sredstva, preden bi se za te namene uporabila sredstva državnega proračuna. S tem je predlog zakona pomembno zagotovilo za načrtovano izvajanje proračuna Republike Slovenije, brez morebitnih novih izrednih obremenitev iz naslova reševanja bank. Zato je sprejem zakona po nujnem postopku nujen. Z vzpostavitvijo mehanizma financiranja reševanja na državni ravni se bo okrepil nadzor nad poslovanjem bank in njihova odpornost na morebitne zaostrene pogoje poslovanja, s čimer se bo okrepila tudi stabilnost gospodarstva.

S prejetjem zakona se bodo preprečile težko popravljive posledice za delovanje države, saj se z zakonom vzpostavlja mehanizem financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje, s čimer se zagotavlja varen in na zaostrene okoliščine poslovanja odporen finančni sistem.

IV. ČLENI, KI SE DOPOLNJUJEJO

1. člen (predmet zakona)

Ta zakon ureja organ za reševanje bank (v nadaljnjem besedilu: organ za reševanje), sklad za reševanje bank (v nadaljnjem besedilu: sklad) in premostitveno banko.

3. člen (pojmi, uporabljeni v tem zakonu)

Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »banka« pomeni banko, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo in ki ima sedež v Republiki Sloveniji, ali podružnico banke tretje države, ki je v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, pridobila dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev. Za namen tega zakona se SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana ne šteje za banko.
2. »izredni ukrep« je izredni ukrep, kot ga ureja zakon, ki ureja bančništvo.
3. »Odbor za finančno stabilnost« je Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema.
4. »Uredba (EU) št. 575/2013« je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 1).
5. »zajamčena vloga« je zajamčena vloga, kot je določena v zakonu, ki ureja bančništvo.